



Briselē, 9.4.2014.
COM(2014) 212 final

2014/0120 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA
par viena dalībnieka sabiedrībām ar ierobežotu atbildību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2014) 123 final}

{SWD(2014) 124 final}

{SWD(2014) 125 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Uzlabot uzņēmējdarbības vidi visiem uzņēmumiem un jo īpaši MVU ir viena no ES desmitgades izaugsmes stratēģijas “Eiropa 2020”¹ galvenajām prioritātēm, kura paredz atvieglot un uzlabot uzņēmējdarbību. Vairāki no MVU viedokļa būtiski pasākumi bija paredzēti paziņojumā “Integrēta rūpniecības politika globalizācijas laikmetam”², kas ir viena no “Eiropa 2020” septiņām pamatiniciatīvām. Arī pārskatot Mazās uzņēmējdarbības aktu³ un I⁴ un II⁵ vienotā tirgus aktu, tika iekļauti pasākumi ar mērķi uzlabot finansējuma pieejamību un vēl vairāk samazināt uzņēmējdarbības izmaksas Eiropā.

Sabiedrībām ir dārgi un sarežģīti darboties pārrobežu mērogā, un tikai neliels skaits MVU veic ieguldījumus ārvalstīs. Iemesli tam ir valstu tiesību aktu daudzveidība, jo īpaši valstu sabiedrību tiesību atšķirības, un klientu un uzņēmējdarbības partneru uzticēšanās trūkums ārvalstu sabiedrībām. Lai pārvarētu šo uzticēšanās trūkumu, sabiedrības citās dalībvalstīs bieži dibina meitasuzņēmumus. Šādas pieejas priekšrocība ir tā, ka šīs sabiedrības var klientiem piedāvāt mātesuzņēmuma zīmolu un reputāciju, līdztekus sniedzot tiem drošību, ko dod darījumi ar sabiedrību, kurai ir vietējās, nevis ārvalstu sabiedrības juridiskais statuss. Lai dibinātu sabiedrību ārvalstīs, cita starpā ir jāsedz citu valstu juridisko un administratīvo prasību izpildes izmaksas, un šīs prasības bieži atšķiras no tām, pie kādām sabiedrības ir radušas savā valstī. Minētās izmaksas (tostarp par nepieciešamajām papildu juridiskajām konsultācijām un tulkojumiem) noteikti būtu īpaši augstas sabiedrību grupu gadījumā, jo pašlaik uz ikvienu mātesuzņēmumu, īpaši, ja tas ir MVU, attiecas atšķirīgas prasības katrā valstī, kurā tas vēlas dibināt meitasuzņēmumu.

Eiropas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) ir būtiska loma ES ekonomikas nostiprināšanā. Tomēr šie uzņēmumi joprojām saskaras ar vairākiem šķēršļiem, kas kavē to pilnvērtīgu attīstību iekšējā tirgū un tādējādi liedz tiem dot maksimālo iespējamo ieguldījumu ES ekonomikā.

Eiropas Komisija minēto izmaksu jautājumu centās risināt tās 2008. gada priekšlikumā par Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem [statusu] (*SPE*)⁶. Priekšlikuma mērķis bija piedāvāt MVU vienkāršu, elastīgu un visām dalībvalstīm vienotu instrumentu, kas atvieglotu šo uzņēmumu pārrobežu darbību. Tas tika sagatavots, atsaucoties uz daudzu uzņēmēju aicinājumu radīt tādu sabiedrības ar ierobežotu atbildību formu, kam tiešām būtu Eiropas līmeņa raksturs. Neraugoties uz uzņēmēju aprindu spēcīgo atbalstu, tomēr neizdevās rast tādu kompromisu, kas ļautu dalībvalstīm vienbalsīgi pieņemt šo tiesību aktu. Komisija nolēma atsaukt *SPE* priekšlikumu (*REFIT* programma⁷) un paziņoja, ka tā vietā nāks klajā ar alternatīvu pasākumu, ar kuru būtu risinātas vismaz dažas no problēmām, kurām pievērsās *SPE* priekšlikums. Šī pieeja atbilst 2012. gada rīcības plānam par Eiropas uzņēmējdarbības

¹ COM(2010) 2020, 3.3.2010.

² COM(2010) 614.

³ COM(2011) 78, 23.2.2011.

⁴ COM(2011) 206, 13.4.2011.

⁵ COM(2012) 573, 3.10.2012.

⁶ Priekšlikums Padomes regulai par Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem, COM(2008) 396.

⁷ Par *SPE* priekšlikuma atsaukšanu bija paziņots pielikumā pie paziņojuma “Normatīvās atbilstības un izpildes programma (*REFIT*) – rezultāti un turpmākie pasākumi”, COM(2013) 685, 2.10.2013.

tiesībām un korporatīvo vadību⁸, kurā vēlreiz minēta Komisijas apņemšanās papildus *SPE* priekšlikumam ierosināt citas iniciatīvas, lai palielinātu MVU pārrobežu darbības iespējas.

Šis priekšlikums piedāvā alternatīvu pieeju *SPE*, un tā vispārīgais mērķis ir atvieglot sabiedrību izveidi ārvalstīs jebkuram potenciālajam sabiedrības dibinātājam – un jo īpaši MVU. Tam būtu jāsekmē un jāstimulē uzņēmējdarbība un rezultātā jānodrošina lielāka izaugsme, inovācija un nodarbinātība ES.

Ar šo priekšlikumu tiktu atvieglota sabiedrību pārrobežu darbība – būtu noteikts, ka dalībvalstis savās tiesību sistēmās paredz tādu sabiedrības valsts juridisko formu, uz kuru visās dalībvalstīs attiecas vienādi noteikumi un kurai būtu visā ES vienāds saīsinājums, t. i., *SUP* (*Societas Unius Personae*). Šīs sabiedrības tiktu veidotas un darbotos saskaņā ar visu dalībvalstu līmenī saskaņotiem noteikumiem, kam vajadzētu samazināt izveides un darbības izmaksas. Izmaksas jo īpaši varētu samazināt, pateicoties saskaņotai reģistrācijas procedūrai, iespējai reģistrāciju veikt tiešsaistē ar statūtu vienotu veidni un zemā līmenī noteiktu dibināšanas pamatkapitāla summu. Kreditoru aizsardzību nodrošinātu *SUP* direktoriem (un atsevišķos gadījumos – *SUP* vienīgajam dalībniekam) noteikts pienākums kontrolēt labuma sadali. Lai uzņēmēji varētu pilnībā izmantot iekšējā tirgus potenciālu, dalībvalstis nedrīkstētu prasīt, ka *SUP* juridiskajai adresei un centrālajai administrācijai obligāti jāatrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī.

Paralēli šim priekšlikumam Komisija strādā arī pie tā, lai sabiedrībām uzlabotu juridisko noteiktību, un vispārīgāk – attiecībā uz to, kuri tiesību akti ir piemērojami, kad sabiedrības darbojas citās dalībvalstīs, kā paredzēts Eiropadomes 2009. gada Stokholmas programmā “Atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā”⁹.

Ar šo priekšlikumu pēc tā pieņemšanas tiks aizstāta Direktīva 2009/102/EK un, lai varētu izmantot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (*IMI*), tiks grozīta Regula 1024/2012¹⁰.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

Šīs iniciatīvas pamatā ir pētījumi, kas veikti līdzšinējo ES iniciatīvu sagatavošanas procesā, piemēram, par 2008. gada *SPE* priekšlikumu, un vairākas attiecīgās apspriešanas un diskusijas, kuras sekoja minētajam priekšlikumam.

ES sabiedrību tiesību nākotnes diskusiju procesa ietvaros Sabiedrību tiesību ekspertu grupa 2011. gada aprīlī publicēja ziņojumu, kurā bija ietverta virkne ieteikumu¹¹. Ziņojumā bija aicināts aktīvāk vienkāršot tiesisko regulējumu, kas piemērojams MVU. Jo īpaši bija minēts, ka jāvienkāršo formalitātes, kuras jākārt pirms sabiedrības dibināšanas (piemēram, reģistrācija, elektronisko procedūru pieejamība). Minētajā ziņojumā bija arī ierosināts visā ES ieviest vienkāršotu veidni viena dalībnieka sabiedrībām, kas dotu iespēju gan viena dalībnieka jaunveidojamām sabiedrībām, gan pārvaldītājsabiedrībām ar to pilnīgā īpašumā esošiem meitasuzņēmumiem samazināt darījumu izmaksas un izvairīties no liekām formalitātēm.

⁸ COM(2012) 740, 12.12.2012.; “Rīcības plāns: Eiropas uzņēmējdarbības tiesības un korporatīvā vadība – mūsdienīgs tiesiskais regulējums akcionāru lielākai iesaistīšanai un noturīgāku uzņēmumu veidošanai”.

⁹ “Stokholmas programma – atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā”, (2010/C115/01).

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (*IMI*) (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

¹¹ Ekspertu grupas ziņojums:
http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/modern/reflectiongroup_report_en.pdf.

Pamatojoties uz minēto ziņojumu, Komisija 2012. gada februārī izsludināja sabiedrisko apspriešanu par Eiropas sabiedrību tiesību nākotni. Apspriešanas secinājumi ietvēra ieinteresēto personu viedokļus par iespējamiem pasākumiem, ar kuriem ES līmenī atbalstīt Eiropas MVU. Komisija saņēma gandrīz 500 atbildes no plaša ieinteresēto personu loka, tostarp no publiskajām iestādēm, arodbiedrībām, uzņēmēju federācijām, investoriem, akadēmiskajām aprindām un privātpersonām. Lielākais vairums atbalstīja Komisijas pasākumus par labu MVU, taču viedokļi par mērķa sasniegšanas līdzekļiem atšķīrās. Komisija turklāt saņēma ekspertu grupā iesaistīto sabiedrību tiesību speciālistu atzinumus, piemēram, par galvenajiem aspektiem, kas jāņem vērā potenciālajā direktīvā par viena dalībnieka sabiedrībām.

2013. gada jūnijā internetā izsludināja uz konkrētākiem jautājumiem vērstu sabiedrisko apspriešanu par viena dalībnieka sabiedrībām¹², kurā tika skatīts, vai, saskaņojot valsts noteikumus par viena dalībnieka sabiedrībām, šādām sabiedrībām un jo īpaši MVU varētu nodrošināt vienkāršākus un elastīgākus noteikumus un samazināt to izmaksas. Komisija saņēma kopumā 242 atbildes no plaša ieinteresēto personu loka, tostarp no sabiedrībām, publiskajām iestādēm, arodbiedrībām, uzņēmēju federācijām, universitātēm un privātpersonām. No visiem viedokļi paidušajiem respondentiem 62 % uzskatīja, ka noteikumu saskaņošana attiecībā uz viena dalībnieka sabiedrībām ar ierobežotu atbildību varētu atvieglot MVU pārrobežu darbību; 64 % uzskatīja, ka šādā iniciatīvā būtu jāiekļauj noteikumi par to, ka visā ES sabiedrību var reģistrēt tiešsaistē, izmantojot standartizētu reģistrācijas veidlapu.

2013. gada 13. septembrī Komisijas Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorāts tikās ar vairākiem ES uzņēmēju pārstāvjiem¹³. Vairums dalībnieku atbalstīja iniciatīvu, uzsverot tās iespējamo pozitīvo ietekmi uz ES sabiedrībām. Tomēr dalībnieki uzsvēra, ka šī iniciatīva nav uzskatāma par pilnvērtīgu alternatīvu *SPE* un ka darbs pie *SPE* būtu jāturpina.

Citas ieinteresētās personas, piemēram, notāri, arī visumā atbalstīja iniciatīvu, taču pauda bažas konkrēti par sabiedrību reģistrāciju tiešsaistē un nepieciešamību nodrošināt pienācīga līmeņa kontroli pār šo procedūru. Turklāt dažas ieinteresētās personas pauda viedokli, ka līdztekus minimālā pamatkapitāla samazināšanai būtu jāveic attiecīgi papildpasākumi, piemēram, jāparedz maksāspējas pārbaude vai dividenžu sadales ierobežojumi.

Komisijas ietekmes novērtējumā daži risinājumi (īpaši jaunas pārvalstiskas juridiskās formas ieviešana un sabiedrību tiesību saskaņošana par meitasuzņēmumu dibināšanu attiecībā uz vienīgi MVU kā dibinātājiem vai gan akciju sabiedrību, gan sabiedrību ar ierobežotu atbildību formā) tika uzreiz atmesti, ņemot vērā neīstenojamību un/vai ieinteresēto personu atbalsta trūkumu.

Risinājumos, kas tika apsvērti pēc novērtējuma, tika skatīta sabiedrību valsts juridisko formu izveide attiecībā uz viena dalībnieka sabiedrībām ar ierobežotu atbildību, ievērojot saskaņotus nosacījumus, īpaši par reģistrācijas procesu un minimālo pamatkapitālu.

Tika izvēlēts risinājums, kas paredz iespēju reģistrāciju veikt tiešsaistē ar statūtu standarta veidni, minimālo pamatkapitālu EUR 1 apmērā un papildus paredz bilances pārbaudi un maksāspējas apliecinājumu. Salīdzinājumā ar pārējiem politikas variantiem tas nodrošina kopumā vislabāko risinājumu, vērtējot pēc tā efektivitātes no mērķu sasniegšanas viedokļa

¹² http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/single-member-private-companies.

¹³ *Business Europe*, ES Notāru padome, Eiropas Mazo uzņēmumu alianse, Eiropas advokātu un juristu padome, *Chambre de Commerce et d'Industrie de région Paris et Ile-de-France*, *Association Nationale des Sociétés par Actions* un *Eurochambers*.

(īpaši attiecībā uz sabiedrību izmaksu samazināšanu), tā lietderības un tā saskaņotības ar ES politiku.

Ietekmes novērtējuma padome 2013. gada 20. novembrī pieņēma pozitīvu atzinumu par ietekmes novērtējumu. Padomes iesniegto piezīmju rezultātā tika veiktas izmaiņas iedaļās par problēmu definējumu un problēmu “koku”, tirgus apmēriem un politikas risinājumiem un to ietekmi. Turklāt dalībvalstu situācijas apraksti tika apkopoti tabulās un tika pievienots 2013. gada internetā veiktās apspriešanas rezultātu kopsavilkums. Ņemot vērā Ietekmes novērtējuma padomes atzinumu, ietekmes novērtējumā tagad cita starpā ir iekļauti risinājumi attiecībā uz minimālo pamatkapitālu un kreditoru aizsardzību, kā arī reģistrāciju tiešsaistē un vienotas statūtu veidnes izmantošanu. Turklāt ietekmes novērtējumā ir skaidrāk izcelti attiecīgā tirgus apmēri – Eiropas Savienībā ir aptuveni 21 miljons MVU, no kuriem aptuveni 12 miljoni ir sabiedrības ar ierobežotu atbildību un aptuveni puse no tām (5,2 miljoni) ir viena dalībnieka sabiedrības ar ierobežotu atbildību.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Juridiskais pamats, subsidiaritāte un proporcionalitāte

Priekšlikums balstās uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 50. pantu, kas ir juridiskais pamats ES rīcības kompetencei uzņēmējdarbības tiesību jomā. Konkrētāk, LESD 50. panta 2. punkta f) apakšpunktā paredzēts pakāpeniski atcelt ierobežojumus brīvībai veikt uzņēmējdarbību attiecībā uz to, kā dibināt meitasuzņēmumus.

Šajā priekšlikuma projektā nav paredzēts ieviest jaunu pārvalstisku juridisko formu viena dalībnieka sabiedrībām, bet gan sekmēt, ka tiek pakāpeniski atcelti brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojumi, kas attiecas uz meitasuzņēmumu dibināšanu dalībvalstu teritorijā. Tādējādi priekšlikuma projekta mērķi principā varētu sasniegt, ja dalībvalstis neatkarīgi pieņemtu identiskus tiesību aktus. Ņemot to vērā, 50. pants ir pietiekams juridiskais pamats šim priekšlikumam, un nav nepieciešams izmantot LESD 352. pantu.

Atbilstoši subsidiaritātes principam Eiropas Savienībai būtu jārīkojas tikai gadījumos, kad tā var nodrošināt labākus rezultātus, nekā darbojoties dalībvalstu līmenī.

Atsevišķu dalībvalstu līdzšinējie risinājumi ar mērķi samazināt dibināšanas izmaksas līdz šim nav bijuši koordinēti ES līmenī. Šāda dalībvalstu savstarpējā koordinācija, kas būtu vērsta uz to, ka valstu tiesību sistēmās ievieš identiskas prasības konkrētai sabiedrību valsts juridiskajai formai, ir teorētiski iespējama, taču tuvākajā nākotnē nešķiet reāla. Tieši otrādi – dalībvalstu individuāla rīcība, visticamāk, turpinās radīt atšķirīgus rezultātus, kā sīki atspoguļots ietekmes novērtējumā.

Konkrētāk, dalībvalstu individuālā rīcība visbiežāk sakņojas to specifiskajā valsts kontekstā, un parasti ar šo rīcību necenšas atvieglot pārrobežu uzņēmējdarbību. Piemēram, kaut arī fiziskas klātbūtnes prasība, vēršoties pie notāra vai jebkurā citā reģistrācijas dalībvalsts iestādē, nav tiešā veidā diskriminējoša, tomēr tai ir atšķirīga ietekme uz rezidentiem un nerezidentiem. Izmaksas, kas jāsedz ārvalstu izcelsmes dibinātājiem, visticamāk, būs ievērojami lielākas nekā vietējiem dibinātājiem. Turklāt, ja reģistrācija tiešsaistē praksē ir pieejama vienīgi attiecīgās valsts pilsoņiem vai rezidentiem – kas šķiet pieņemami valsts kontekstā –, ārvalstu sabiedrībām rodas tādas papildu izmaksas, kuras vietējām sabiedrībām nav jāsedz.

Tāpēc šķiet, ka bez ES līmeņa rīcības būtu pieejami vienīgi nesaskaņoti valstu risinājumi un MVU joprojām saskartos ar šķēršļiem, kas apgrūtina to darbības paplašināšanu ārvalstīs, un attiecīgās izmaksas visvairāk ietekmētu ārvalstu izcelsmes dibinātājus. Teorētiski ir iespējams, ka dalībvalstis ar individuālu rīcību panāk tādu vienkāršošanu, kādu rada saskaņoti

noteikumi, taču šāda iespēja ir ļoti niecīga. Šajā kontekstā šķiet, ka mērķorientēta ES iejaukšanās atbilstu subsidiaritātes principam.

Saistībā ar proporcionalitātes principu ES rīcībai vajadzētu būt tādai, kas ir piemērota īstenotās politikas mērķu sasniegšanai, un būtu jāaprobežojas ar pasākumiem, kas ir nepieciešami minēto mērķu sasniegšanai. Ir lietderīgi saskaņot viena dalībnieka sabiedrību ar ierobežotu atbildību izveides un darbības nosacījumus, lai iekšējā tirgū panāktu MVU lielāku pārrobežu dalību. Šai rīcībai vajadzētu atvieglot un stimulēt sabiedrību izveidi un jo īpaši radīt meitasuzņēmumu skaita pieaugumu ES. Šī rīcība nepārsniedz mērķa sasniegšanai nepieciešamos pasākumus, jo tā netiecas pilnībā saskaņot visus aspektus, kas saistīti ar viena dalībnieka sabiedrību ar ierobežotu atbildību darbību, bet aprobežojas ar aspektiem, kuri pārrobežu kontekstā ir vissvarīgākie. Jaunā direktīva, ar ko tiek aizstāta pašreizējā Direktīva par viena īpašnieka sabiedrībām, nodrošina arī, ka ierosinātās ES rīcības saturs un forma nepārsniedz pasākumus, kas ir nepieciešami un samērīgi šā regulējuma mērķa sasniegšanai.

Detalizēts priekšlikuma skaidrojums

1. daļa. Vispārīgie noteikumi par viena dalībnieka sabiedrībām ar ierobežotu atbildību

Vispārīgie noteikumi par viena dalībnieka sabiedrībām ar ierobežotu atbildību ir piemērojami visām I pielikumā uzskaitītajām sabiedrībām, tostarp sabiedrībām, kuras minētas šīs direktīvas otrajā daļā (1.–5. pants). Ar Padomes Divpadsmito uzņēmējdarbības tiesību Direktīvu 89/667/EEK, kura kodificēta ar Direktīvu 2009/102/EK, tika ieviests juridisks instruments, kas visā ES pieļauj viena dalībnieka sabiedrības atbildības ierobežošanu. Šīs direktīvas pirmās daļas noteikumos turklāt ir noteikta prasība informāciju par viena dalībnieka sabiedrību darīt atklātu publiski pieejamā reģistrā un paredzēts regulējums par lēmumiem, kurus pieņem vienīgais dalībnieks, un par līgumiem starp vienīgo dalībnieku un sabiedrību. Ja dalībvalsts ir paredzējusi iespēju, ka arī akciju sabiedrībām var būt viens vienīgs akcionārs, direktīvas pirmās daļas noteikumi attiecas arī uz minētajām sabiedrībām.

2. daļa. Konkrētie noteikumi par *Societas Unius Personae (SUP)*

1. nodaļa. Vispārīgie noteikumi

Šīs direktīvas otrās daļas noteikumi ir piemērojami viena dalībnieka sabiedrībām ar ierobežotu atbildību, kuras dibinātas kā *SUP* (6. pants).

Ja kāds jautājums šajā direktīvā nav skatīts, būtu jāpiemēro attiecīgie valsts tiesību akti.

2. nodaļa. *SUP* izveide

Direktīva ierobežo veidus, kādos var dibināt *SUP*: sabiedrību var izveidot *ex nihilo* (dibinot pilnīgi jaunu sabiedrību) vai pārveidojot sabiedrību, kas jau pastāv citā sabiedrību juridiskajā formā. Daži noteikumi par katru no šīm divām metodēm ir paredzēti direktīvā (8. un 9. pants), un *SUP* izveides procesu reglamentē arī valstu normas par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību.

SUP var *ex nihilo* izveidot jebkura fiziskā vai juridiskā persona, pat ja juridiskā persona ir viena dalībnieka sabiedrība ar ierobežotu atbildību. Dalībvalstis nedrīkstētu *SUP* liegt iespēju būt par vienīgajiem dalībniekiem citās sabiedrībās.

Veidot *SUP*, izmantojot pārveidošanu, ir atļauts vienīgi I pielikumā uzskaitītajām sabiedrībām ar ierobežotu atbildību. Sabiedrība, kura tiek pārveidota par *SUP*, saglabā savu tiesībsubjektību. Attiecībā uz pārveidošanas procedūrām direktīva atsaucas uz valstu tiesību aktiem.

Saskaņā ar šo direktīvu *SUP* juridiskajai adresei un vai nu tās centrālajai administrācijai, vai galvenajai darbības vietai ir jāatrodas ES (10. pants).

3. nodaļa. Statūti

Direktīvā ir paredzēta statūtu standarta veidne, kuras izmantošana ir obligāta, ja reģistrācija tiek veikta tiešsaistē. Tajā ir noteikts arī veidnes satura minimums, un veidne būs iekļauta īstenošanas aktā, ko pieņems Komisija (11. pants).

Statūtus pēc reģistrācijas var mainīt, tomēr izmaiņām jāatbilst direktīvas un valsts tiesību aktu noteikumiem (12. pants).

4. nodaļa. *SUP* reģistrācija

Noteikumi par reģistrācijas procedūru ir šīs direktīvas galvenā daļa, jo reģistrācija ir ļoti būtisks jautājums saistībā ar meitasuzņēmumu dibināšanas atvieglošanu ES valstīs, kas nav sabiedrības piederības valsts. Direktīvā dalībvalstīm ir noteikta prasība piedāvāt reģistrācijas procedūru, kuru var pilnībā veikt attālināti, elektroniskā veidā, neprasot, lai dibinātājs fiziski ierastos reģistrācijas dalībvalsts iestādēs. Attiecīgi ir arī jābūt iespējai visu par reģistrāciju atbildīgās struktūras un dibinātāja saziņu kārtot elektroniski. Lai būtu nodrošināta sabiedrību ātras izveides iespēja, *SUP* reģistrācijai ir jābūt pabeigtai triju darbdienu laikā (14. pants).

Direktīvā turklāt ir iekļauts izsmelošs saraksts ar dokumentiem un informāciju, kuru dalībvalstis drīkst prasīt, reģistrējot *SUP*. Pēc reģistrācijas *SUP* attiecīgos dokumentus un informāciju var mainīt saskaņā ar valsts tiesību aktos noteikto kārtību (13. pants).

5. nodaļa. Vienīgā daļa

Tā kā *SUP* ir tikai viens dalībnieks, tā var izlaist tikai vienu nedalāmu daļu (15. pants).

6. nodaļa. Pamatkapitāls

Direktīvā paredzēts, ka pamatkapitālam jābūt vismaz EUR 1 vai vismaz vienai valsts valūtas vienībai tajās dalībvalstīs, kurās valūta nav euro. Dalībvalstis nedrīkstētu noteikt nekādu maksimālo robežu vienīgās daļas vai apmaksātā pamatkapitāla vērtībai un nedrīkstētu prasīt *SUP* veidot obligātās rezerves. Tomēr direktīva ļauj *SUP* veidot brīvprātīgas rezerves (16. pants).

Direktīvā ir ietverti arī noteikumi par labuma sadali (piemēram, dividendēm) vienīgajam *SUP* dalībniekam. Labuma sadali drīkst veikt, ja *SUP* bilances pārbaude ir apmierinoša, t. i., tā pierāda, ka pēc sadales atlikušie *SUP* aktīvi ir pietiekami, lai pilnībā segtu tās pasīvus. Turklāt vadības struktūrai pirms labuma sadales ir pienākums iesniegt vienīgajam dalībniekam maksātspējas apliecinājumu. Minēto divu prasību iekļaušana direktīvā nodrošina kreditoriem augstu aizsardzības līmeni, kam vajadzētu veicināt to, ka apzīmējumam *SUP* veidojas laba reputācija (18. pants).

7. nodaļa. *SUP* struktūra un darbības procedūras

Direktīva attiecas uz vienīgā dalībnieka lēmumu pieņemšanas pilnvarām, vadības struktūras darbību un *SUP* pārstāvību attiecībās ar trešām personām (21. pants).

Lai atvieglotu MVU un citu sabiedrību pārrobežu darbību, vienīgajam dalībniekam šajā direktīvā ir paredzētas tiesības pieņemt lēmumus, nerīkojot dalībnieku sapulci, un ir uzskaitīti jautājumi, kuros lēmumu pieņem vienīgais dalībnieks. Vienīgajam dalībniekam vajadzētu būt iespējai pieņemt lēmumus arī citos jautājumos papildus šajā direktīvā minētajiem, tostarp deleģēt savas pilnvaras vadības struktūrai, ja tas ir atļauts valsts tiesību aktos.

Par *SUP* direktoriem var būt vienīgi fiziskas personas, ja vien reģistrācijas dalībvalsts tiesībās šāda iespēja nav paredzēta arī juridiskām personām. Direktīvā ir iekļauti daži noteikumi par direktoru iecelšanu un atsaukšanu. Direktori atbild par *SUP* vadību un arī pārstāv *SUP* darījumos ar trešām personām. Ir iecerēts, ka *SUP* būtu pievilcīga darbības forma sabiedrību

grupām, tāpēc direktīvā ir atļauts, ka vienīgais dalībnieks dod norādījumus vadības struktūrai. Tomēr šiem norādījumiem ir jāatbilst valsts tiesību aktiem par citu personu interešu aizsardzību (22. pants).

SUP var pārveidot citā valsts tiesību aktos paredzētā juridiskajā formā. Ja šīs direktīvas prasības vairs nav izpildītas, *SUP* ir jāpārveido par citu sabiedrības juridisko formu vai jālikvidē. Ja *SUP* to nedara, valsts iestādēm ir jābūt pilnvarotām likvidēt šo sabiedrību (25. pants).

3. daļa. Nobeiguma noteikumi

Direktīvā ir noteikta prasība, ka dalībvalstīm ir jāparedz atbilstīgi sodi par direktīvas, valsts tiesību aktu vai statūtu pārkāpumiem (28. pants). Tā turklāt pilnvaro Komisiju pieņemt deleģētos aktus un īstenošanas aktus.

Lai nodrošinātu dalībvalstu sabiedrību juridisko formu saraksta atjaunināšanu, Komisija vajadzības gadījumā ierosinās I pielikuma grozījumus ar deleģēto aktu – attiecīgi tas neprasīs pārskatīt direktīvu un izmantot likumdošanas procedūru (1. panta 2. punkts). Ir arī ierosināts deleģēt Komisijai pilnvaras pieņemt divus īstenošanas aktus: par reģistrācijas un statūtu veidnēm (11. panta 3. punkts un 13. panta 2. punkts). Veidnes, kuras ietvertas īstenošanas aktos, būtu vieglāk pielāgot mainīgajai darījumdarbības videi nekā tādas, kuras pieņemtas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Veidņu sagatavošanas procesā Komisijai palīdzēs Sabiedrību tiesību komiteja.

Ar šo direktīvu tiek atcelta Direktīva 2009/102/EK, kuru aizstāj šī direktīva, un, lai varētu izmantot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (*IMI*), tiek grozīta Regula 1024/2012¹⁴ (29. un 30. pants).

Šīs direktīvas noteikumi dalībvalstīm jātransponē ne vēlāk kā divu gadu laikā no tās pieņemšanas dienas. Tikmēr Komisija pieņems nepieciešamos īstenošanas aktus. Dalībvalstis tiek aicinātas īstenošanas procesu sākt uzreiz pēc tam, kad šī direktīva stājas spēkā.

4. SKAIDROJOŠI DOKUMENTI

Saskaņā ar 2011. gada 27. oktobra kopīgo politisko deklarāciju Eiropas Komisijai skaidrojoši dokumenti būtu jāpieprasa vienīgi tad, ja tā spēj “sniegt pamatojumu, katru gadījumu apsverot atsevišķi, par šādu dokumentu iesniegšanas nepieciešamību un proporcionalitāti, jo īpaši un attiecīgi ņemot vērā direktīvas un tās transponēšanas sarežģītību, kā arī iespējamo papildu administratīvo slogu”.

Komisija uzskata, ka šajā konkrētajā gadījumā ir pamatoti lūgt dalībvalstīm iesniegt tai skaidrojošus dokumentus, ņemot vērā īstenošanas grūtības, kas cita starpā rodas sakarā ar sabiedrību tiesību regulējuma veidu ievērojamajām atšķirībām dalībvalstīs (piemēram, izmantojot civilkodeksus, sabiedrību tiesību kodeksus un sabiedrību likumus).

Īstenošanas pasākumiem valsts līmenī būs vairāku veidu ietekme – tie ietekmēs, piemēram, valsts sabiedrību tiesības, reģistrācijas procedūru, par reģistrāciju atbildīgās struktūras un dibinātāja saziņu, kompetento iestāžu tīmekļa vietnes un elektroniskās identifikācijas procedūru tiešsaistē. Ļoti iespējams, ka jo īpaši direktīvas otrās daļas noteikumi tiks transponēti vairākos valsts tiesību aktos. Tas jo īpaši varētu attiekties uz dalībvalstīm, kurās ir vairāk nekā viens centrālais uzņēmumu reģistrs.

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (*IMI*) (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

Šajā kontekstā, lai precizētu saikni starp šīs direktīvas noteikumiem un valstu transponēšanas pasākumiem un attiecīgi izvērtētu valstu tiesību aktu atbilstību direktīvai, būs svarīgi paziņot par transponēšanas pasākumiem.

Ar vienkāršiem paziņojumiem par transponēšanas pasākumiem nerastos pietiekama skaidrība un tādējādi Komisijai nebūtu iespējams pārliecināties, vai visas ES tiesību normas ir pienācīgi un pilnībā īstenotas. Lai pilnībā izprastu to, kādā veidā dalībvalstis ir direktīvas noteikumus transponējušas savos tiesību aktos, ir nepieciešami skaidrojošie dokumenti. Dalībvalstis tiek mudinātas skaidrojošos dokumentus iesniegt viegli uztveramu tabulu veidā, kurās redzams, kā atsevišķie valsts pieņemtie akti atbilst konkrētiem direktīvas noteikumiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ierosinātajā direktīvā ir iekļauts šāds apsvērums: *“Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas elementiem un valstu pieņemto transponēšanas instrumentu atbilstīgajām daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.”*

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par viena dalībnieka sabiedrībām ar ierobežotu atbildību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. pantu,
ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,
saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/102/EK uzņēmējdarbības tiesību jomā par viena īpašnieka sabiedrībām ar ierobežotu atbildību¹⁵ individuālajiem uzņēmējiem pavēra iespēju visā Savienībā darboties ierobežotas atbildības režīmā.
- (2) Šīs direktīvas I daļā ir pārņemti Direktīvas 2009/102/EK noteikumi par visām viena dalībnieka sabiedrībām ar ierobežotu atbildību. Tajā prasīts, ka gadījumā, ja rodas situācija, kurā visas daļas pieder vienam daļu īpašniekam, tā identitāte būtu jāpublisko, izdarot ierakstu reģistrā. Šajā direktīvā arī paredzēts, ka lēmumi, kurus vienīgais daļu īpašnieks pieņem, īstenojot dalībnieku sapulces pilnvaras, kā arī saziņa starp dalībnieku un sabiedrību būtu jānoformē rakstveidā, izņemot, ja tie attiecas uz līgumiem, ko atbilstoši tirgus nosacījumiem noslēdz parastās darījumdarbības gaitā.
- (3) Dibinot viena dalībnieka sabiedrības ar ierobežotu atbildību kā meitasuzņēmumus citās dalībvalstīs, rodas izmaksas saistībā ar dažādajām juridiskajām un administratīvajām prasībām, kas jāievēro attiecīgajās dalībvalstīs. Dalībvalstu vidū joprojām pastāv šīs atšķirīgās prasības.
- (4) Komisijas Paziņojumā "Integrēta rūpniecības politika globalizācijas laikmetam – prioritāte konkurētspējai un ilgtspējai"¹⁶ mudināts sekmēt mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) izveidi, izaugsmi un internacionalizāciju. Tas Savienības tautsaimniecībai ir svarīgi, jo MVU Savienībā nodrošina divas trešdaļas visu darbvieta un tiem piemīt ievērojams potenciāls veicināt izaugsmi un radīt darbvietas.
- (5) Darījumdarbības vides uzlabošana, īpaši par labu MVU, Eiropā samazinot darījumu izmaksas, sekmējot kopu veidošanu un veicinot MVU internacionalizāciju, bija

¹⁵ OV L 258, 1.10.2009., 20. lpp.

¹⁶ COM(2010) 614 galīgā redakcija, 28.10.2010.

galvenie elementi iniciatīvā “Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā”, kas minēta Komisijas paziņojumā par stratēģiju “Eiropa 2020”¹⁷.

- (6) Ievērojot stratēģiju “Eiropa 2020”, Pārskatā par “Eiropas mazās uzņēmējdarbības aktu”¹⁸ bija mudināts turpināt darbu pie tā, lai lietpratīgu regulējumu padarītu par realitāti, atvieglotu piekļuvi tirgum un veicinātu uzņēmējdarbību, darbvietu izveidi un integrējošu izaugsmi.
- (7) Lai atvieglotu MVU pārrobežu darbību un viena dalībnieka sabiedrību kā meitasuzņēmumu dibināšanu citās dalībvalstīs, būtu jāsamazina ar šo sabiedrību izveidi saistītās izmaksas un administratīvais slogs.
- (8) Saskaņota tiesiskā regulējuma pieejamībai par viena dalībnieka sabiedrību izveidi, tostarp nosakot vienotu veidni statūtiem, vajadzētu sekmēt, ka tiek pakāpeniski atcelti brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojumi, kas attiecas uz meitasuzņēmumu izveidi dalībvalstu teritorijā, un radīt izmaksu samazināšanos.
- (9) Viena dalībnieka sabiedrībām ar ierobežotu atbildību, kuras veidotas un darbojas atbilstoši šai direktīvai, būtu saviem nosaukumiem jāpievieno kopīgs, viegli atpazīstams saīsinājums *SUP* (*Societas Unius Personae*).
- (10) Lai būtu respektētas dalībvalstu sabiedrību tiesību tradīcijas, tām būtu jādod iespēja paņēmienu un apmēra ziņā elastīgi piemērot saskaņotos noteikumus par *SUP* izveidi un darbību. Direktīvas 2. daļu dalībvalstis var piemērot visām viena dalībnieka sabiedrībām ar ierobežotu atbildību, tādējādi visas šīs sabiedrības darbotos un būtu pazīstamas kā *SUP*. Alternatīvi tām būtu jāparedz *SUP* kā atsevišķas sabiedrību juridiskās formas izveide, kura pastāvētu paralēli citām viena dalībnieka sabiedrību ar ierobežotu atbildību formām, kas paredzētas valsts tiesību aktos.
- (11) Lai nodrošinātu saskaņoto noteikumu iespējami plašu piemērošanu, *SUP* veidot būtu jāļauj gan fiziskām, gan juridiskām personām. Tā paša iemesla dēļ sabiedrībām ar ierobežotu atbildību, kuras nebija veidotas kā *SUP*, būtu jādod iespēja izmantot *SUP* regulējumu. Tām būtu jādod iespēja tikt pārveidotām par *SUP* saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.
- (12) Lai uzņēmēji varētu pilnībā izmantot iekšējā tirgus potenciālu, dalībvalstis nedrīkstētu prasīt, ka *SUP* juridiskajai adresei un centrālajai administrācijai jāatrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī.
- (13) Lai atvieglotu meitasuzņēmumu dibināšanu citās dalībvalstīs un samazinātu attiecīgās izmaksas, *SUP* dibinātājiem nedrīkstētu prasīt, lai tie fiziski ierastos dalībvalsts reģistrācijas struktūrā. Reģistram vajadzētu būt pieejamam no jebkuras dalībvalsts, un sabiedrības dibinātājam vajadzētu būt iespējai izmantot esošos vienotos kontaktpunktus, kas izveidoti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/123/EK¹⁹, lai piekļūtu valsts tiešsaistes reģistrācijas punktiem. Tādējādi vajadzētu būt iespējai *SUP* dibināt attālināti un pilnībā elektroniski.
- (14) Lai nodrošinātu augstu pārredzamības līmeni, visi sabiedrību reģistrā reģistrētie dokumenti būtu jāpadara publiski pieejami, izmantojot reģistru savstarpējās

¹⁷ COM(2010) 2020 galīgā redakcija, 3.3.2010.

¹⁸ COM(2011) 78 galīgā redakcija, 23.2.2011.

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

savienojamības sistēmu, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/101/EK²⁰ 4.a panta 2. punktā.

- (15) Lai nodrošinātu augstu vienveidības un pieejamības tiešsaistē līmeni, *SUP* reģistrācijai izmantotajiem dokumentiem būtu jāatbilst vienotai formai, kas pieejama visās Savienības oficiālajās valodās. Katra dalībvalsts drīkst prasīt, lai reģistrācija tiktu veikta attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā, taču tās tiek mudinātas atļaut reģistrāciju veikt arī citās Savienības oficiālajās valodās.
- (16) Ievērojot Eiropas Komisijas 2011. gada Pārskatā par “Eiropas mazās uzņēmējdarbības aktu”²¹ norādītos ieteikumus, lai samazinātu jaunu uzņēmumu darbības sākšanai nepieciešamo laiku, *SUP* sava reģistrācijas apliecība no dalībvalsts attiecīgā reģistra būtu jāsaņem triju darbdienu laikā. Šai iespējai vajadzētu būt pieejamai vienīgi jaunveidojamām sabiedrībām, bet ne esošiem subjektiem, kuri vēlas tikt pārveidoti par *SUP*, jo šādu subjektu reģistrācija to būtības dēļ var būt laikietilpīgāka.
- (17) Katrai dalībvalstij būtu jānorīko kompetentais elektroniskās reģistrācijas punkts. Lai norīkotajām struktūrām palīdzētu apmainīties ar informāciju par dibinātāja identitāti, dalībvalstis var izmantot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1024/2012²² paredzētos līdzekļus.
- (18) Noteikumi par viena dalībnieka sabiedrību ar ierobežotu atbildību dibināšanu nedrīkstētu ietekmēt dalībvalstu tiesības saglabāt esošos noteikumus par reģistrācijas procesa pārbaudi, ja vien visu reģistrācijas procedūru var nokārtot elektroniski un attālināti.
- (19) Ja *SUP* reģistrē elektroniski, būtu jāizvirza prasība, ka tiek izmantota statūtu veidne. Ja valsts tiesību aktos ir atļauts cits reģistrācijas veids, veidne nav jāizmanto, bet statūtiem ir jāatbilst direktīvas prasībām. Minimālais pamatkapitāls, kas nepieciešams viena dalībnieka sabiedrības ar ierobežotu atbildību izveidei, dalībvalstu vidū atšķiras. Lielākā daļa dalībvalstu jau ir veikušas pasākumus ar mērķi atcelt minimālā pamatkapitāla prasību vai to noteikt simboliskā līmenī. Uz *SUP* nedrīkstētu attiecināt prasību par lielu obligāto pamatkapitālu, jo tas būtu šķērslis to izveidei. Tomēr kreditoriem vajadzētu būt aizsargātiem pret to, ka vienīgais dalībnieks gūst pārmērīgu sadalīto labumu, kas varētu ietekmēt *SUP* spēju samaksāt tās parākus. Šī aizsardzība būtu jānodrošina, nosakot bilances minimālās prasības (pasīvi nepārsniedz aktīvus) un prasot maksātspējas apliecinājumu, ko sagatavo un paraksta vadības struktūra. Nedrīkstētu noteikt nekādus citus ierobežojumus tam, kā vienīgais dalībnieks izmanto kapitālu.
- (20) Lai novērstu ļaunprātīgu rīcību un vienkāršotu kontroli, *SUP* nedrīkstētu izlaist papildu daļas un vienīgo daļu nedrīkstētu sadalīt. Tāpat *SUP* nedrīkstētu tieši vai netieši iegādāties savu vienīgo daļu vai turēt to īpašumā. Tiesības, kuras izriet no vienīgās daļas, būtu jāizmanto vienai vienīgai personai. Ja dalībvalstīs ir atļauts

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/101/EK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 48. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 258, 1.10.2009., 11. lpp.).

²¹ COM(2011) 78 galīgā redakcija, 23.2.2011.

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK (“*IMI* regula”) (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

vienīgās daļas kopīpašums, šīs direktīvas nolūkiem drīkstētu būt pilnvarots tikai viens pārstāvis, kas rīkojas kopīpašnieku vārdā un ir uzskatāms par vienīgo dalībnieku.

- (21) Lai nodrošinātu augstu pārredzamības līmeni, *SUP* vienīgā dalībnieka lēmumi, kurus tas pieņem, īstenojot dalībnieku sapulces pilnvaras, būtu jānoformē rakstveidā. Šādi lēmumi būtu jādara atklāti *SUP*, un tie rakstveidā jāuzglabā vismaz piecus gadus.
- (22) *SUP* vadības struktūrai vajadzētu būt veidotai no viena vai vairākiem direktoriem. Par direktoriem var iecelt vienīgi fiziskas personas, izņemot, ja reģistrācijas dalībvalstī juridiskām personām ir atļauts būt par direktoriem.
- (23) Lai atvieglotu sabiedrību grupu darbību, norādījumiem, kurus vienīgais dalībnieks dod vadības struktūrai, vajadzētu būt saistošiem. Vadības struktūrai tie nebūtu jāievēro vienīgi tad, ja šādu norādījumu ievērošana nozīmētu sabiedrības reģistrācijas dalībvalsts tiesību aktu pārkāpumu. Izņemot tādus statūtu noteikumus, ar kuriem ir paredzēts, ka sabiedrību var pārstāvēt vienīgi visi direktori kopā, jebkādi citi direktoru pilnvaru ierobežojumi, kas izriet no statūtiem, nedrīkstētu būt saistoši, ciktāl tie attiecas uz trešām personām.
- (24) Dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi par sodiem, kas piemērojami par šīs direktīvas pārkāpumiem, un būtu jānodrošina to īstenošana. Minētajiem sodiem būtu jābūt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem.
- (25) Lai samazinātu administratīvās un juridiskās izmaksas, kas saistītas ar sabiedrību izveidi, un reģistrācijas procesam visās dalībvalstīs nodrošinātu augsta līmeņa konsekvenci, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras *SUP* reģistrācijas un statūtu veidņu pieņemšanai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011²³.
- (26) Lai būtu iespējams ņemt vērā turpmākās izmaiņas dalībvalstu tiesībās un Savienības tiesību aktos par sabiedrību veidiem, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, lai atjauninātu I pielikumā iekļauto uzņēmumu sarakstu. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, pienācīgi apspriestos, tostarp ar ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina, ka attiecīgos dokumentus vienlaikus, bez kavēšanās un pienācīgā veidā nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (27) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem²⁴ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas elementiem un valstu pieņemto transponēšanas instrumentu atbilstīgajām daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (28) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, atvieglot viena dalībnieka sabiedrību ar ierobežotu atbildību, tostarp *SUP*, dibināšanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

²⁴ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

- (29) Tā kā Direktīva 2009/102/EK tiek būtiski grozīta, skaidrības un juridiskās noteiktības labad minētā direktīva būtu jāatceļ,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. daļa

Vispārīgie noteikumi

1. pants

Darbības joma

1. Šajā direktīvā paredzētie koordinācijas pasākumi attiecas uz dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri attiecas uz:
 - (a) sabiedrību veidiem, kas uzskaitīti I pielikumā;
 - (b) *Societas Unius Personae (SUP)*, kas minētas 6. pantā.
2. Dalībvalstis divu mēnešu laikā informē Komisiju par jebkādam I pielikuma saturu ietekmējošām izmaiņām, kas skar to valsts tiesību aktos paredzētos sabiedrību ar ierobežotu atbildību veidus.

Šādā gadījumā Komisija ir pilnvarota ar deleģētajiem aktiem saskaņā ar 26. pantu pielāgot I pielikumā iekļauto sabiedrību sarakstu.
3. Ja dalībvalsts papildus I pielikumā uzskaitītajām sabiedrībām ļauj vēl citas sabiedrības dibināt vai pārveidot kā viena dalībnieka sabiedrības, kas definētas 2. panta 1. punktā, arī tām piemēro šīs direktīvas 1. daļu.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “viena dalībnieka sabiedrība” ir sabiedrība, kuras daļas pieder vienai vienīgai personai;
- (2) “pārveidošana” ir jebkurš process, kura rezultātā esoša sabiedrība kļūst par *SUP* vai pārstāj pastāvēt kā *SUP*;
- (3) “labuma sadale” ir jebkāds finansiāls labums, kuru vienīgais dalībnieks tieši vai netieši gūst no *SUP* saistībā ar savu vienīgo daļu, tostarp jebkāda naudas vai īpašuma nodošana. Labuma sadale var izpausties kā dividende, un to var veikt ar īpašuma pirkšanu vai pārdošanu vai jebkādā citā veidā;
- (4) “statūti” ir statūti vai dibināšanas līgums, vai jebkādi citi sabiedrības dibināšanas noteikumi vai instrumenti;
- (5) “direktors” ir ikviens vadības struktūras loceklis, kas ir vai nu oficiāli iecelts, vai *de facto* rīkojas kā direktors.

3. pants

Informācijas atklāšana

Ja sabiedrība kļūst par viena dalībnieka sabiedrību tāpēc, ka visas daļas nonāk vienas vienīgas personas īpašumā, tad šis fakts kopā ar vienīgā dalībnieka identitātes datiem jānorāda lietā vai jāievada reģistrā, kā paredzēts Direktīvas 2009/101/EK 3. panta 1. un 3. punktā, vai jāievada reģistrā, ko ved sabiedrība un kas ir publiski pieejams.

4. pants
Dalībnieku sapulce

1. Vienīgais dalībnieks īsteno sabiedrības dalībnieku sapulces pilnvaras.
2. Lēmumus, kurus vienīgais dalībnieks pieņem, īstenojot 1. punktā minētās pilnvaras, noformē rakstveidā.

5. pants
Līgumi starp vienīgo dalībnieku un sabiedrību

1. Līgumus starp vienīgo dalībnieku un sabiedrību noformē rakstveidā.
2. Dalībvalstis var nolemt nepiemērot 1. punktu tādiem līgumiem, kas atbilstoši tirgus nosacījumiem noslēgti parastās darījumdarbības gaitā un kas nekaitē viena dalībnieka sabiedrībai.

2. daļa ***Societas Unius Personae***

1. nodaļa **Juridiskā forma un vispārīgie principi**

6. pants ***Juridiskā forma***

1. Dalībvalstis paredz iespēju reģistrēt viena dalībnieka sabiedrības ar ierobežotu atbildību saskaņā ar šajā daļā noteiktajiem noteikumiem un procedūrām. Šādas sabiedrības apzīmē kā *SUP*.
2. Dalībvalstis neliedz *SUP* iespēju būt par vienīgajiem dalībniekiem citās sabiedrībās.

7. pants ***Vispārīgie principi***

1. Dalībvalstis nodrošina *SUP* pilnīgu tiesībsubjektību.
2. Dalībvalstis paredz, ka vienīgais dalībnieks neatbild par summām, kas pārsniedz parakstīto pamatkapitālu.
3. Sabiedrības, kuras juridiskā formā ir *SUP*, firmai pievieno saīsinājumu “*SUP*”. Saīsinājumu “*SUP*” drīkst izmantot vienīgi *SUP*.
4. *SUP* un tās statūtiem ir piemērojami *SUP* reģistrācijas dalībvalsts valsts tiesību akti (turpmāk “piemērojamie valsts tiesību akti”).
5. Dalībvalstis paredz, ka *SUP* izveido uz nenoteiktu laiku, ja vien statūtos nav paredzēts citādi.

2. nodaļa **Izveide**

8. pants ***Dibināšana***

SUP var dibināt fiziska vai juridiska persona.

9. pants ***Pārveidošana par SUP***

1. Dalībvalstis nodrošina, ka *SUP* var izveidot, pārveidojot I pielikumā uzskaitīto veidu sabiedrības.
2. *SUP* izveide ar pārveidošanu neizraisa likvidācijas procedūru vai tiesībsubjektības zaudēšanu vai apturēšanu un neietekmē tiesības vai saistības, kas pastāvēja pirms pārveidošanas.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrība neklūst par *SUP*, izņemot, ja:
 - (a) ir pieņemts dalībnieku lēmums vai ir pieņemts vienīgā dalībnieka lēmums, ar ko attiecīgo sabiedrību atļauj pārveidot par *SUP*;

- (b) tās statūti atbilst piemērojamajiem valsts tiesību aktiem; un
- (c) tās neto aktīvi ir vismaz vienādi ar parakstītā pamatkapitāla summu, kam pieskaitītas tās rezerves, kuras saskaņā ar sabiedrības statūtiem nedrīkst sadalīt.

10. pants
SUP sēdeklis

SUP juridiskā adrese un vai nu tās centrālā administrācija, vai galvenā darbības vieta atrodas Savienībā.

3. nodaļa **Statūti**

11. pants
Statūtu vienotā veidne

1. Dalībvalstis izvirza prasību, ka *SUP* statūti aptver vismaz tos jautājumus, kas paredzēti 2. punktā.
2. Statūtu vienotā veidne aptver šādus jautājumus: *SUP* izveide, daļas, pamatkapitāls, organizācija, grāmatvedība un darbības izbeigšana.
Veidni dara pieejamu elektroniski.
3. Komisija statūtu vienoto veidni pieņem ar īstenošanas aktu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 27. pantā minēto pārbaudes procedūru.

12. pants
Statūtu grozījumi

1. *SUP* pēc tam, kad tā reģistrēta, var grozīt statūtus elektroniski vai citā veidā saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem. Šo informāciju ievada reģistrācijas dalībvalsts sabiedrību reģistrā.
2. *SUP* grozītie statūti aptver vismaz vienotajā veidnē paredzētos jautājumus, kā minēts 11. panta 2. punktā.

4. nodaļa **Reģistrācija**

13. pants
Ar reģistrāciju saistītās formalitātes

1. Dalībvalstis, reģistrējot *SUP*, var prasīt vienīgi šādu informāciju vai dokumentus:
 - (a) *SUP* firma;
 - (b) *SUP* juridiskā, centrālās administrācijas un/vai galvenās darbības vietas adrese;
 - (c) *SUP* darbīgdarbības mērķis;
 - (d) vārdi un uzvārdi/nosaukumi, adreses un visa cita informācija, kas nepieciešama, lai identificētu dibinātāju dalībnieku un attiecīgā gadījumā – patieso labuma guvēju un pārstāvi, kas *SUP* reģistrē dalībnieka vārdā;

- (e) vārdi un uzvārdi, adreses un visa cita informācija, kas nepieciešama, lai identificētu personas, kurām ir tiesības pārstāvēt *SUP* darījumos ar trešām personām un tiesvedībā, un lai noteiktu, vai tām nav noteikts darbības aizliegums saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, kas minēti 22. pantā;
 - (f) *SUP* pamatkapitāls;
 - (g) vienīgās daļas nominālvērtība (attiecīgā gadījumā);
 - (h) *SUP* statūti;
 - (i) lēmums, ar ko attiecīgo sabiedrību atļauj pārveidot par *SUP* (attiecīgā gadījumā).
2. Komisija ar īstenošanas aktu nosaka veidni, kas izmantojama *SUP* reģistrācijai dalībvalstu sabiedrību reģistros saskaņā ar 1. punktu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 27. pantā minēto pārbaudes procedūru.

14. pants **Reģistrācija**

1. *SUP* reģistrē tajā dalībvalstī, kurā atradīsies tās juridiskā adrese.
2. *SUP* iegūst tiesībsubjektību dienā, kad to ieraksta reģistrācijas dalībvalsts sabiedrību reģistrā.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz jaundibināmām *SUP* reģistrācijas procedūru ir iespējams pilnībā veikt elektroniski, neprasot, lai dibinātājs dalībnieks ierastos reģistrācijas dalībvalsts iestādēs (reģistrācija tiešsaistē).
4. Valstu tiešsaistes reģistrācijas tīmekļa vietnēs iekļauj saites uz citu dalībvalstu reģistrācijas tīmekļa vietnēm. Dalībvalstis nodrošina, ka reģistrācijai tiešsaistē izmanto šādas veidnes:
 - (a) statūtu vienotā veidne, kas minēta 11. pantā, un
 - (b) reģistrācijas veidne, kas minēta 13. pantā.

Dalībvalstis izsniedz reģistrācijas apliecību, kas apliecina, reģistrācijas procedūra ir pabeigta. Reģistrācijas apliecību izsniedz ne vēlāk kā triju darbdienu laikā no dienas, kad kompetentā iestāde saņēmusi visu nepieciešamo dokumentāciju.

5. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus attiecībā uz to, lai pārbaudītu dibinātāja dalībnieka un citas tā vārdā reģistrāciju veicošas personas identitāti un reģistrācijas struktūrai iesniegto dokumentu un citas informācijas pieņemamību. Reģistrācijas dalībvalsts veiktās pārbaudes mērķiem ir atzīstama un pieņemama ikviena identifikācija, ko izdevušas citas dalībvalsts iestādes vai kas izdota to vārdā, tostarp elektroniski izdota identifikācija.

Ja dalībvalstīm pirmās daļas mērķiem ir nepieciešams izmantot savstarpējo administratīvo sadarbību, tās piemēro Regulu (ES) Nr. 1024/2012.

6. Dalībvalstis *SUP* reģistrācijai neizvirza nosacījumu, ka tā ir atkarīga no jebkādas licences vai atļaujas saņemšanas. *SUP* reģistrācijas faktu, visus reģistrācijas procesā iesniegtos dokumentus un to turpmākās izmaiņas tūlīt pēc reģistrācijas dara atklātus attiecīgajā sabiedrību reģistrā.

5. nodaļa

Vienīgā daļa

15. pants

Vienīgā daļa

1. *SUP* izlaiž ne vairāk kā vienu daļu. Šī vienīgā daļa nav dalāma.
2. *SUP* nevar tieši vai netieši iegādāties savu vienīgo daļu vai būt tās īpašnieks.
3. Ja saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem *SUP* vienīgā daļa ir vairāku personu īpašumā, minētās personas uzskata par vienu vienotu šīs *SUP* dalībnieku. Savas tiesības šīs personas īsteno ar viena pārstāvja starpniecību, un bez liekas kavēšanās paziņo *SUP* vadības struktūrai minētā pārstāvja vārdu un uzvārdu un jebkādas attiecīgās izmaiņas. Kamēr šis paziņojums nav veikts, šo personu tiesību īstenošana *SUP* ir apturēta. Vienīgās daļas īpašnieki ir solidāri atbildīgi par pārstāvja uzņemtajām saistībām.

Pārstāvja identitātes datus ieraksta attiecīgajā sabiedrību reģistrā.

6. nodaļa

Pamatkapitāls

16. pants

Pamatkapitāls

1. *SUP* pamatkapitāls ir vismaz EUR 1. Tajās dalībvalstīs, kurās valsts valūta nav euro, pamatkapitāls ir vismaz viena attiecīgās dalībvalsts valūtas vienība.
2. *SUP* kapitāls ir pilnībā parakstīts.
3. Dalībvalstis nenosaka nekādu vienīgās daļas maksimālo vērtību.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka uz *SUP* neattiecināmi noteikumi ar prasībām sabiedrībai veidot obligātās rezerves. Dalībvalstis ļauj sabiedrībām veidot rezerves saskaņā ar to statūtiem.
5. Dalībvalstis izvirza prasību, ka vēstulēs un pasūtījumu veidlapās – neatkarīgi no tā, vai tās ir papīra vai jebkādā citā formā, – norāda parakstīto un apmaksāto kapitālu. Ja sabiedrībai ir tīmekļa vietne, minēto informāciju dara pieejamu arī vietnē.

17. pants

Daļas ekvivalents

1. Daļas ekvivalentam *SUP* reģistrācijas brīdī ir jābūt pilnībā apmaksātam.
2. Ja reģistrējas tiešsaistē, ekvivalentu iemaksā *SUP* bankas kontā. Pamatkapitāla turpmāka palielināšana vai samazināšana ir atļauta vismaz naudā un ar mantisku ieguldījumu.
3. Naudas iemaksas gadījumā *SUP* reģistrācijas dalībvalsts kā pierādījumu par pamatkapitāla apmaksu vai palielinājumu pieņem iemaksu tādas bankas kontā, kura darbojas Savienībā.

18. pants
Labuma sadale

1. *SUP* var, pamatojoties uz vadības struktūras ieteikumu, veikt labuma sadali vienīgajam dalībniekam ar nosacījumu, ka tā atbilst 2. un 3. punktam.
2. *SUP* neveic labuma sadali vienīgajam dalībniekam, ja iepriekšējā finanšu gada slēgšanas dienā neto aktīvi atbilstoši *SUP* gada pārskatam ir vai pēc šīs sadales kļūtu mazāki nekā pamatkapitāla summa, kam pieskaitītas tās rezerves, kuras saskaņā ar *SUP* statūtiem nedrīkst sadalīt. Aprēķinu pamatā ir jaunākā pieņemtā bilance. Ņem vērā arī pēc finanšu gada slēgšanas dienas notiekošās izmaiņas pamatkapitālā vai tajā rezervju daļā, kuru nedrīkst sadalīt.
3. *SUP* neveic labuma sadali vienīgajam dalībniekam, ja tās rezultātā *SUP* nespētu apmaksāt parādus, kuriem maksāšanas termiņš iestājas pēc labuma sadales. Vadības struktūrai ir rakstveidā jāapliecina, ka, veikusi *SUP* situācijas un izredžu pilnīgu analīzi, tā ir nonākusi pie pamatota atzinuma, ka *SUP* būs spējīga samaksāt savus parādus, kas maksājami parastās darījumdarbības gaitā tajā gadā, kurš seko ierosinātās labuma sadales dienai (“maksātspējas apliecinājums”). Maksātspējas apliecinājums jāparaksta vadības struktūrai, un tā kopija vienīgajam dalībniekam jānodrošina 15 dienas pirms lēmuma par labuma sadali pieņemšanas.
4. Maksātspējas apliecinājumu dara atklātu. Ja sabiedrībai ir tīmekļa vietne, šo informāciju dara pieejamu arī vietnē.
5. Ikviens direktors ir personīgi atbildīgs par labuma sadales ieteikšanu vai lēmumu veikt labuma sadali, ja šis direktors zināja vai, ņemot vērā apstākļus, tam vajadzēja zināt, ka labuma sadale būtu pretrunā 2. vai 3. punktam. Tas pats attiecas uz vienīgo dalībnieku saistībā ar jebkuru 21. pantā minēto lēmumu veikt labuma sadali.

19. pants
Nepamatoti sadalītā labuma atgūšana

Dalībvalstis nodrošina, ka pretrunā 18. panta 2. vai 3. punktam izmaksātu labuma sadali atlīdzina *SUP*, ja ir konstatēts, ka vienīgais dalībnieks zināja vai, ņemot vērā apstākļus, tam vajadzēja zināt, ka labuma sadale būtu pretrunā 18. panta 2. vai 3. punktam.

20. pants
Pamatkapitāla samazināšana

Dalībvalstis nodrošina, ka *SUP* pamatkapitāla samazinājumi, kas *de facto* izraisa labuma sadali vienīgajam dalībniekam, atbilst 18. panta 2. un 3. punktam.

7. nodaļa
Organizācija

21. pants
Vienīgā dalībnieka lēmumi

1. Lēmumus, kurus pieņem *SUP* vienīgais dalībnieks, iegrāmato pats vienīgais dalībnieks. Lēmumu reģistru glabā vismaz piecus gadus.
2. Vienīgais dalībnieks lemj par šādiem jautājumiem:
 - (a) gada pārskata apstiprināšana;

- (b) labuma sadale dalībniekam;
- (c) pamatkapitāla palielināšana;
- (d) pamatkapitāla samazināšana;
- (e) direktoru iecelšana un atsaukšana;
- (f) direktoru atlīdzība, ja tāda paredzēta, tostarp gadījumā, ja direktors ir vienīgais dalībnieks;
- (g) juridiskās adreses maiņa;
- (h) revidenta iecelšana un atsaukšana (attiecīgā gadījumā);
- (i) *SUP* pārveidošana par citu sabiedrības formu;
- (j) *SUP* darbības izbeigšana;
- (k) statūtu grozījumi.

Vienīgais dalībnieks nevar pirmajā daļā minēto lēmumu pieņemšanu deleģēt vadības struktūrai.

3. Vienīgais dalībnieks drīkst pieņemt lēmumus, nesasaucot dalībnieku sapulci. Dalībvalstis nenosaka nekādus oficiālus ierobežojumus vienīgā dalībnieka lēmumu pieņemšanas pilnvarām, tostarp attiecībā uz šo lēmumu pieņemšanas vietu un laiku.

22. pants

Vadība

1. *SUP* vada vadības struktūra, kurā ietilpst viens vai vairāki direktori.
2. Direktoru skaitu konkretizē statūtos.
3. Vadības struktūra var īstenot visas tās *SUP* pilnvaras, kuras neīsteno vienīgais dalībnieks vai, attiecīgā gadījumā, uzraudzības padome.
4. Par direktoriem var būt fiziskas personas vai, ja tas atļauts piemērojamajos valsts tiesību aktos, juridiskas personas. Direktorus iecel uz nenoteiktu laiku, ja vien vienīgā dalībnieka lēmumā par to iecelšanu vai statūtos nav noteikts citādi. Vienīgais dalībnieks var kļūt par direktoru.
5. Direktoru jebkurā laikā var atsaukt ar vienīgā dalībnieka lēmumu. Kolīdz direktors ir atsaukts no amata, tas tūlītēji zaudē tiesības un pilnvaras rīkoties *SUP* vārdā kā direktors. Pārējās tiesības vai pienākumi saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem netiek ietekmēti.
6. Direktora pienākumus nevar pildīt fiziska persona, kurai tas aizliegts ar reģistrācijas dalībvalsts tiesību aktiem vai tiesas nolēmumu, vai administratīvu lēmumu. Ja direktoram ir noteikts aizliegums ar citā dalībvalstī pieņemtu tiesas nolēmumu vai administratīvu lēmumu un šis nolēmums vai lēmums joprojām ir spēkā, tas saskaņā ar 13. pantu jādara atklāts reģistrācijas brīdī. Dalībvalsts, atsaucoties uz sabiedrisko kārtību, var atteikties reģistrēt sabiedrību, ja uz kādu direktoru attiecas citas dalībvalsts noteikts spēkā esošs aizliegums.

Ja dalībvalstīm šā punkta mērķiem ir nepieciešams izmantot savstarpējo administratīvo sadarbību, tās piemēro Regulu (ES) Nr. 1024/2012.

7. Jebkuru personu, kuras rīkojumus vai norādījumus sabiedrības direktori ir ieraduši pildīt, bet kura nav oficiāli iecelta, uzskata par direktoru attiecībā uz visiem direktoru

pienākumiem un saistībām. Personu neuzskata par direktoru, pamatojoties vienīgi uz to, ka vadības struktūra rīkojas saskaņā ar konsultācijām, ko šī persona sniegusi profesionālā statusā.

23. pants

Dalībnieka norādījumi

1. Vienīgajam dalībniekam ir tiesības dot norādījumus vadības struktūrai.
2. Vienīgā dalībnieka dotie norādījumi nav direktoriem saistoši, ja ar tiem tiek pārkāpti statūti vai piemērojamie valsts tiesību akti.

24. pants

Tiesības rīkoties un slēgt līgumus SUP vārdā

1. *SUP* vadības struktūrai, kuras sastāvā ir viens vai vairāki direktori, ir *SUP* pārstāvības tiesības, tostarp līgumu slēgšanā ar trešām personām un tiesvedībā.
2. Direktori var *SUP* pārstāvēt individuāli, tostarp līgumu slēgšanā ar trešām personām un tiesvedībā, ja vien statūtos nav paredzēta kopīga pārstāvība. Strīdos ar trešām personām nevar atsaukties ne uz kādiem citiem direktoru pilnvaru ierobežojumiem, kas noteikti statūtos, vienīgā dalībnieka lēmumā vai vadības struktūras lēmumā, pat ja minētais ierobežojums ir darīts atklāts. Vadības struktūras veiktā rīcība ir *SUP* saistoša, pat ja tā neatbilst *SUP* mērķim.
3. Ciktāl tas ir atļauts statūtos, vadības struktūra drīkst deleģēt *SUP* pārstāvības tiesības. Vadības struktūras pienākumu iesniegt bankrota pieteikumu vai sākt tamlīdzīgu maksātnespējas procedūru nevar deleģēt.

25. pants

SUP pārveidošana par citu sabiedrības juridisko formu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja *SUP* vairs neatbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām, to valsts tiesību aktos ir izvirzīta prasība izbeigt *SUP* darbību vai pārveidot par citu sabiedrības formu. Ja *SUP* neveic vajadzīgos pasākumus, lai tiktu pārveidota par citu sabiedrības juridisko formu, kompetentajai iestādei ir dotas pilnvaras, kas nepieciešamas *SUP* darbības izbeigšanai.
2. *SUP* jebkurā brīdī drīkst nolemt īstenot pārveidošanu par citu sabiedrības juridisko formu, ievērojot piemērojamajos valsts tiesību aktos noteikto kārtību.
3. *SUP*, kas ir pārveidota par citu sabiedrības juridisko formu vai kuras darbība ir izbeigta saskaņā ar 1. vai 2. punktu, izbeidz lietot saīsinājumu *SUP*.

3. daļa

Nobeiguma noteikumi

26. pants

Deleģēto pilnvaru īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā noteiktos nosacījumus.
2. Pilnvaru deleģējumu, kas minēts 1. panta 2. punktā, Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģējumu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas norādīts lēmumā. Tas neskar jau spēkā esošu deleģēto aktu spēkā esību.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 1. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā vienīgi tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā no minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.

27. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Sabiedrību tiesību komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

28. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz sodus, ko piemēro par šīs direktīvas īstenošanai pieņemto valsts noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto sodu piemērošanu. Paredzētie sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

29. pants

Atcelšana

1. Direktīvu 2009/102/EK atceļ 24 mēnešus un vienu dienu no dienas, kad pieņemta šī direktīva.
2. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar II pielikumā sniegto atbilstības tabulu.

30. pants
Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1024/2012

Regulas (ES) Nr. 1024/2012 pielikumam pievieno šādu 6. punktu:

“6. Eiropas Parlamenta un Padomes [...] Direktīva [...]/.../ES] par viena dalībnieka sabiedrībām ar ierobežotu atbildību*: 14. un 22. pants.

* OV L [...].”

31. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais 24 mēnešu laikā no šīs direktīvas pieņemšanas dienas pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.
2. Minētos noteikumus tās piemēro no dienas, kad pagājuši 24 mēneši un viena diena no šīs direktīvas pieņemšanas dienas.

Pieņemot minētos noteikumus, dalībvalstis tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

32. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

33. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*